

دیپلماسی انقلابی

کارنامه سیاست خارجی شهید محمدعلی رجایی
از حضور در سازمان ملل تا بیانیه الجزایر

گزارش جامعه ۱۴-۱۳

فراموشی تبعیض علیه زنان

بررسی سخنان نامزدهای انتخابات
ریاست جمهوری چهاردهم درباره زنان

نشانه‌های نشان

یادداشتی از علی ورامینی
درباره رویکرد نامزدهای اینترنت و فضای مجازی

انتقاد از بازداشت‌های موقت طولانی

توصیه‌های مقام معظم رهبری در دیدار مسئولان قوه قضائیه

مردم تعیین می‌کنند

سرمقاله

مشارکت برد-برد

این روزها عده‌ای اینجا و آنجا می‌خواهند بگویند که ممکن است اتفاقات پس از انتخابات ۸۸ تکرار شود و از این حیث حکومت، مردم و ستاد‌های انتخاباتی را نگران و از حضور پرشور انتخاباتی دور کنند. این گزاره نادرست است؛ چون مقتضیات آن اعتراضات و مهم‌ترین یعنی «معجزه هزاره سوم» مفقود است و البته، شرایط سیاسی ایران هم در دو مقطع به کلی متفاوت است و نیز همه طرف‌های ماجرا درس گرفته‌اند که وارد بازی باخت-بخت نشوند. بازی امروز سیاست در ایران افزایش مشارکت است که هم حکومت منتفع می‌شود و هم مردم حضور خواهند داشت تا اراده خود را نشان دهند و به‌طور طبیعی هم معلوم است که با افزایش مشارکت چه کسی پیروز انتخابات است. این بازی فقط یک بازنده مهم دارد؛ تندرهای اصولگرا، همان‌ها که در دولت و شهرداری تهران و بیرون آن خانه کرده‌اند و نمی‌خواهند این تحول رخ دهد و با چند درصد رای محدود، می‌خواهند رئیس‌جمهور تعیین کنند و این را به‌صورت صریح در مناظره تلویزیونی جمعه‌شب اظهار کردند و چه پاسخ دندان‌شکنی داد آقای پزشکیان که چنین فردی یا می‌خواهد جای خدا بنشیند یا جای مردم. البته که می‌خواهند جای هر دو بنشینند و خدا و مردم را از زندگی ایرانیان خارج کنند و تاکنون هم موفق بوده‌اند. آنها نمی‌خواهند این انتخابات فرصتی برای بازسازی این دو نقیصه در جامعه ایران باشد. متأسفانه پیمایش‌های رسمی نشان می‌دهد که هم خدا و هم مردم را از عرصه حیات سیاسی و اجتماعی ایران به حاشیه رانده‌اند. دشمنی آنان با پزشکیان بیش از آنکه سیاسی باشد، ریشه دینی دارد. همه می‌دانند که این انقلاب با اتکا به مضامین عالی نهج‌البلاغه انجام شد. همه فکر می‌کردند که نامه امام‌علی به مالک‌اشتر بیانیه اصلی و چراغ روشن‌کننده راه حکمرانی در جمهوری اسلامی خواهد شد. ولی دیدیم که این کتاب به مرور به حاشیه رانده شد و سال‌هاست که مهجور در قفسه‌ها خاک می‌خورد. دیگر از آن درس‌های نهج‌البلاغه که اوایل انقلاب منتشر می‌شد، خبری نبود؛ تا اینکه یک نامزد انتخاباتی که اتفاقاً روحانی هم نیست، دوباره آن را به متن جامعه و حکمرانی آورده و با این کار خود ریاکاری دینی طرف مقابل را آشکار کرده است. همین مسئله مبنای کینه‌ورزی و دشمنی تندروها با اوست. آنها از آشتی جامعه با نهج‌البلاغه و دین واقعی می‌ترسند و دنبال برجسته‌سازی سطحی‌ترین لایه دین یعنی بدعت‌های مناسکی و در مقابل، مغفول قرار دادن عصاره واقعی دین یعنی اخلاق و عدالت و رفع تبعیض هستند.

موج استقبال از نامزد اصلاحات از کردستان تا فارس و خوزستان

گزارش
انتخابات
۲۰-۲۳

گزارش
سیاست
۴-۵

تکرار سوم تیر؟

بازخوانی
انتخابات ۱۳۸۴
و نسبت آن با ۱۴۰۳

در گفت‌وگو با
محمد قوچانی
سعید شریعتی
جعفرزاده ایمن آبادی
احمد علی رضاییگی

یادداشت
سردبیر

سوم تیر یا دوم خرداد؟ از شکست نسل ما تا نوبت تصمیم فرزندان ما

محمد جواد روح

هر سال وقتی به سوم تیر ماه می‌رسیم، به فکر متولدان ۱۳۸۴ و کلا دهه‌هشتادی‌ها می‌افتم. پسر خردم یکی از آنهاست. روزی که خیردار شدم پدر خواهم شد، اوایل بهار ۱۳۸۴ بود. در روزنامه «اقبال» مشغول بودیم که ارگان حامیان دکتر مصطفی معین در آن دوره انتخابات بود. سوم تیرماه ۱۳۸۴ برای نسل ما که در حال و هوای پس از دوم خرداد ۱۳۷۶ وارد حوزه رسانه و سیاست شده بودیم و در صورت تداوم آن روند و تشکیل دولتی در امتداد یا دست‌کم همسو با دولت خاتمی، فرصت رشد جدی و کسب دانش و تجربه در سال‌های اوج جوانی پیدا می‌کردیم؛ ضربه‌ای نابودکننده بود. هوس چپی خوردیم که هنوز پس از حدود ۲۰ سال از سرگیجه آن خارج نشده‌ایم. اما ضربه سهمگین‌تر را نه ما، که فرزندان نسل ما خوردند. آنها که نقش و مسئولیت و حضور و تأثیری در آنچه رخ داد، نداشتند. اما زیر سایه سنگین آن به دنیا آمدند، کودکی خود را گذراندند و اکنون با چشم‌هایی سرشار از پرسش درباره آینده خود و خشم از گذشته پدران خود، به ما مؤثران ۱۳۸۴ می‌نگرند. بله؛ ما که هرکدام به شکلی، در آنچه شد، مؤثر بودیم. چه آنان که هاشمی‌رفسنجانی را به میدان انتخابات کشاندند و خواستند نسخه ۲۰۰۵ و جوان‌پسند او را در سال‌های پیری عرضه کنند.